

мина, да гони Христіаны-те, и да убива немилостиво учители-те и проповѣдници-те, на тайнства-та Христовы.

Ез тока гоненїе прїеха мъченическа смърть много достойны мажи: Любословец-атз Амвросий, кой-то побуди Оригена, за да истлкува сващено-то писанїе; Протоктитъ священикъ въ Кесарій и други. А когато умръ Максиминъ, пристана гоненїе-то; защо наследник-атз мъ Филиппъ Арапъ, повѣрна пакъ спокойство-то, и сѧ изви кротакъ на Христіани-те и заиритникъ надъ тѣхъ. Говоратъ же за тозъ царь, че прїелъ и вѣрътъ Христовъ, и исповѣданїе-то, споретъ поръчанѣ-то на Христіанскій-атз първосвященикъ, и тѣка станали участники на обира-та молитва въ церкви-тѣ, заадно съ другы-те Христіаны.

Глава 23.

За осмо-то гоненїе на Христіани-те, въ времето на Декія самодержца.

Слѣдъ Филиппа воскачisa на трон-атз Декій, кой-то за мръзостъ-тѣ, коij то имаше върху Филиппа, повдигна голѣмо гоненїе вразъ Христіаны-те; и дади писмено жестокы повѣленїя на мѣстоначалници-те, за да истребватъ совсѣмъ Христіаны-те отъ сичкы-те бпархii на самодержави-то мъ, и застрашаваше съ смърть онiа, кои му бѣха пренебрегли заповѣданїя-та. И въ тока сѧ гоненїе проливаше Христіанскъ-тѣ кръвь безчеловѣчно, и